

عنوان مقاله:

تعدیه وجهات النظر وانزياحيتها في قصة آدم(ع) في القرآن الكريم

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 7، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مریم بخشی - دانشجو

علی باقر طاهری نیا - استاد

خلاصه مقاله:

زاویه دید نمایش دهنده شیوه‌ای است که نویسنده به کمک آن، مواد داستانی خود را به خواننده ارائه می‌دهد و ارزیابی داستان براساس فهم و نقد آن امکان پذیر است. تنوع در کاربرد صیغه‌های روایی که ساختار روایی را پربار می‌کند، در قرآن و در داستان آدم(ع) به صورت زیبا به کار گرفته شده و جنبه هنری و فکری باهم آمیخته شده و شکل روایی که متناسب با اندیشه است، ایجاد شده است. در روایت داستان حضرت آدم، شکل‌های مختلف هنری استفاده شده؛ از جمله: تغییر روایت از ضمیر اول شخص مفرد به ضمیر سوم شخص مفرد، از صیغه سوم شخص به اول شخص جمع و بالعکس، از دوم شخص مفرد به سوم شخص و از اول شخص جمع به اول شخص مفرد و بالعکس. این تغییرات باعث تشویش در روند داستان نشده و انتقال از زاویه دید اول شخص جمع به سوم شخص فراوانی و تسلط دارد. برخی از دلالت‌های اول شخص جمع در این داستان عبارتند از: اشراف به فضای داستان، نشان دادن واقعی بودن قصه، افزایش قدرت کلام، ارتباط مستقیم با مخاطب و.. و مقصود از اول شخص جمع اول شخص مفرد یعنی پروردگار متعال می‌باشد.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: قرآن کریم، روایت، زاویه دید، داستان حضرت آدم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208703>

